

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Directorivm Inqvisitorvm F. Nicolai Eymerici Ordinis Prædicatorum

Nicolaus <Eymericus>

Venetiis, 1607

Fredericvs Dei Gratia. Romanorum Jmperator, & semper Augustus
Hierusalem & Siciliae Rex, dilectis Principibus suis, Venerabilibus
Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque praelatis ecclesiarum, Ducibus, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-13589

Atque minorum, partes sue sollicitudinis adimpleri dilecto filio. Ministro provinciali eiusdem ordinis, in administratione S. Francisci mandavit, ut ipse duos ex fratribus suis viros zelum habentes Christi fidei, & opere ac sermone potentes assumeret, eisque in partibus vestris Inquisitionis officium contra hereticos, eorumque fautores, & complices inibngere procuraret. Nos itaque Christi nomen in populo exaltari gaudentes, ac fidei eius massam ab omni per quod infici valeat, emundari totis affectibus cupientes, vniuersitatem vestram rogamus, monemus, & hortamur attente, per Apostolica vobis scripta mandantes quatenus attendentes prudenter, quod Inquisitores huiusmodi à predicto deputati Ministro pro defensione ipsius fidei & cum salute fidelium laborantes, & periculis personas proprias salubriter exponentes, nequeunt ad omnia, que tanto expediunt negotio sufficere per seipsos, eisdem & aliis, si quos ad hoc ex ipsis fratribus contigerit deputari, in predicto exequendo negotio efficaciter assistatis, opportunum sibi consilium, fauorem, & auxilium impendendo, ita quod exinde vestra fidei sinceritas merito valeat commendari, nec contingat Dei opus periculose per vestram negligentiam, vel intermitteri, quas proculdubio, præter id quod horrendis notaret maculis infamia negligentis vltix omnis inobediencie, ac negligentie Apostolica seueritas acriter percelleret disciplina. Datum Anagninæ xij. Kalendas Decembris, Pontificatus nostri Anno quarto.

De Curia her. p.

I D E M.

subet obseruari leges Federici Imperatoris contra hereticos, & eorum complices editas, quas nominatim inserit huic rescripto, quib. pene curia in eos late continetur, et multa Inquisitorib. privilegia conceduntur.

Eisdem inseruit in suo simili rescripto Innocentius Papa III. quod su præ impressum est suo loco.

ALEXANDER Episcopus seruus seruorum Dei, Dilectis filiis Potestatibus, consiliis, & Communitatibus Civitatum aliorumque locorum Italię, Salutem & Apostolicam benedictionem.

Edito Anno Domini 1258.

Cum aduersus hæreticam prauitatem quondam Federicus olim Imperator promulgauerit quoddam leges, per quas ne peruagetur compesci poterit pestis illa, nos illas quasi felicitis recordationis Innocentius Papa prædecessor noster obseruari mandant, prout in ipsius litteris contineri perspeximus, volentes ad robur fidei ac salutem fidelium obseruari, vniuersitati vestrae per Apostolica scripta mandamus, quatenus eas, quantum tenores vobis mittimus insertos presentibus faciatis singuli in vestris capitularibus annotari contra hereticos sectę cuiuslibet, secundum eas exacta diligentia processuri. Alioquin dilectis filiis fratribus Inquisitoribus hereticę prauitatis ordinis Predicatorum vel Minorum, ac eorum singulis litteris nostris iniungimus vt vos ad id per excommunicationem in personas, & interdictum in terram appellatione remota, compellant.

Ex Archiuo conuentus Sancti Francisci de Assisio.

Tenores autem legum ipsarum hi sunt.

FREDERICVS DEI GRATIA.

Romanorum Imperator, & semper Augustus, Hierusalem & Sicilię Rex, dilectis Principibus suis, Venerabilibus Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque prelati ecclesiarum, Ducibus, Marchionibus Comitibus, Baronibus, Potestatibus, Scultetis, Burgauis, Aduocatis, Iudicibus, Ministerialibus, Officialibus, & omnibus per totum Imperium constitutis, presentes litteras inspecturis fidelibus suis, Gratiã suã, & omne bonum.

Correcta ad athen. exemplar

OMMISSI nobis cælitus cura regiminis Imperialis, cui dante Domino præsidemus, fastidium dignitatis, materialem, quo diuissim à sacerdotio fungimur gladium aduersus hostes fidei, & in exterminium hæreticę prauitatis exigunt exercendum: vt perfidie vipereos filios contra Deum, & Ecclesiam insultantes, tanquam materini vteri corrosores in iudicio & iustitia persequamur: maleficos viuere non passuri, per quorum scientiam seducentem mundus inficitur, & gregi fidelium per oues morbidas grauior infligitur corruptela. Statuimus itaque sancientes, vt hæretici quocumque nomine censeantur, vbicunque per imperium damnati fuerint ab Ecclesia, & seculari iudicio assignati, animaduersione debita puniantur.

Si qui vero de prædictis postquam fuerint deprehensi, territi metu mortis redire voluerint ad fidei vnitatem, iuxta canonicas sanctiones, ad agendum poenitentiam, in perpetuum carcerem detendantur. Perterea quicumque hæretici reperti fuerint in ciuitatibus, oppidis, seu alijs locis imperij per Inquisitores ab Apostolica Sede datos, & alios orthodoxę fidei zelatores; hi qui iurisdictionem ibidem habuerint, & ad Inquisitorum & aliorum catholicorum virore in sinuationem, eos capere teneantur: & eos captos

capros acris custodire donec per censuram ecclesiasticam damnatos, damnabili morte periant, qui fidei sacramenta, & vitæ damnabant. Simili quoque pœna plecti censemus omnes, quos ad fouendum hæreticorum errorem, callidus hostis suscipiat aduocatos: vel parat illicitos defensores; maxime cum facinus quos inquinat, equat: nisi monitione præmissa destiterint, & eorum vitæ duxerint consulendum. Eos præterea qui conuicti in vno loco de hæresi ad alia loca se trāsferunt, vt cautius possint effundere verus hæreticæ prauitatis, debitam censemus subire vindictam: vt super hoc per viros ab eodē errore conuersos ad fidem, necnon, & per alios, qui eos de hæresi conuicerunt (quod & in hoc casu concedimus licite faciendum) euidentis testimonium habeatur. Item mortis sententiæ ducimus addicendos, si quos hæreticorum ad iudicium tractos, in extrema vitæ periculo hæresim abiurantes postmodum de falso iuramento constiterit, & fidē merita conuicti, ꝛ ac eos contigerit eiusdem morbi spontaneam incurtere recidam: vt sibi damnabilis iniquitas sit mentita, & pœnam debitam mendacium nō euadat. Omne insuper proclamationis, & appellationis beneficium ab hæreticis, receptoribus, & fautoribus eorundem penitus amouemus: volentes vt de finibus imperij, in quibus semper debet existere fida fides, hæreticæ labis gemina modis omnibus deleantur. Cæterum quia quanto maiora diuinæ nutu miserationis accepimus, & altiore locum piæ filijs hominum obtinemus, tanto deuotiora debemus obsequia gratitudinis conferenti. Si quando igitur in nostri nominis contemptores nostri culminis exardescit auctoritas: si reos se se maiestatis, in personis eorum, & liberorum suorum exheredatione damnamus, multo fortius istiusque cōtra Dei blasphematores nominis, & catholice fidei detractores, prouocamus: eorundem hæreticorum, receptorum, fautorum, & aduocatorum suorum hæredes, & posteros, vsque ad secundam progeniem, beneficij cunctis temporalibus, publicis officijs, & honoribus, imperiali auctoritate priuantes: vt in paterni memoria criminis cōtinuo mœrore tabescant: verē scientes quod Deus zelotes est, peccata patrum in filios potenter vleiscens. Nec quidem à misericordiæ finibus duximus excludendum, vt si qui patetis hæresim non sequentes, latentem patrum perfidiam reuelauerint: quacumque reatus illorum animaduersione plectantur, piæ dicte punitioni non subiaceat innocentie filiorum. Ad hæc notum fieri volumus Fratres Predicatores de ordine Predicatorum, pro fidei negotio in partibus imperij nostri contra hæreticos deputatos, ceteros quoque qui ad hæreticos iudicandos accesserint, nisi aliqui eorum ab imperio fuerint proscripsi, eundo, morando, & redeundo, sub nostri imperij speciali defensione receptos; & quos apud omnes sub ope, ac recommendatione fidelium imperij esse volumus inoffensos: vniuersitati vestre mandantes, quatenus quocumque, & apud quemcunque vestrum peruenerint, benigne recipiatis eosdem: & personas ab incurfu hæreticorum eius insidiantium conseruantes indemnes, omne consilium ducatum, & auxilium impendatis, pro tam acceptis coram Deo negotijs exequendis. Hæreticos vero, quos & ostenderint ipsi vobis, in iurisdictione vestra singuli capiētes, diligentia custodia detinendos, donec post Ecclesiasticæ damnationis iudicium, pœnam subeant, quam merentur: scilicet in executione ipsius negotij gratam Deo, & laudabile nobis obsequium conferetis, si ad expellendam de partibus nostris imperij nouam, & insolitam hæreticæ prauitatis infamiam, opem, & operam vnā cum eisdem Fratribus præstiteritis efficacem. Et si quis foret exinde negligens, & remissus, ac etiam inutilis coram Domino, & in conspectu nostro poterit merito culpabilis apparere. Datum Paduæ xij. Februarij, xij. Indictione.

FREDERICVS DEI GRATIA, ETC.

NCONSUTILEM tunicam Dei nostri disluere, conatur hæretici, & vocabuli vitio, seruiētes, quod significationem diuisionis enūtiat, in ipsius indiuisibilis fidei unitate nituntur inducere sectionem, & oues à Petri custodia, cui pascendę à pastore bono sunt creditę segregare. Hi sunt lupi rapaces intrinsecus, eo vsque mansuetudinem præcedentes ouium, quousque ouile possint subintrare Dominicum. Hi sunt angeli pessimi. Hi sunt filij prauitatum, à parte nequitię & fraudis auctores, ad animas simplices destinati. Hi colubri, qui colubas decipiunt. Hi serpentes, qui latenter videtur inserpere, & sub mellis dulcedine virus euomere: vt vitę cibū ministrare se simulent, à cauda ferunt: & mortis poculum velut quoddam dirissimum venenū immiscunt. Horum sectę veteribus, vel ne in publicum prodeant, non sunt notatę nominibus: vel (quod est forte, nefandius) nō cōtente, vt vel ab Artio Artiani, vel à Nestorio Nestoriani, aut a similibus similes nūcupentur: sed in exemplum martyrum, qui pro fide Catholica martyria subierunt, Paratenos se nominant, velut expositos passioni. Huiusmodi miseri Parateni, à quibus abest sancta credulitas diuinitatis eterne, sub vno contextu nequitię insimul tres offendunt: Deum videlicet, proximos, & seiplos: Deum, dū Dei fidem, & filium non agnoscunt. Decipiunt proximos, dum ipsis sub spe spiritualis alimonie, hæreticę prauitatis oblectamenta ministrant. crudelius et̄ seuiūt in seiplos, dum post animarum dispendium, corpora denique seuerę mortis illecebris, quam per agnitionem veram, & verę fidei possent euadere, vitę prodigi, & necis improuidi sectatores inuolunt; & (quod est ipso dictu dirissimum) superfutes et̄ non terretur exemplo. Contra tales sibi Deo, & hominibus sic infestos continere non possumus motus nostros, quin debitę vltionis in eos gladium exeramus: tanto ipsos instantius persequentes, quanto in euidentiorē delusionem fidei Christianę, prope Romanam Ecclesiam, quæ caput ecclesiarum omnium iudicatur, superstiti-